

Veilig gevoel dankzij multiculturele vrienden

MARIJKE DE VRIES

Niet alle ouders staan te juichen als hun kind bevriend raakt met een klasgenoot met een andere etnische achtergrond. Anke Munniksma onderzocht waar die weerstand vandaan komt. Morgen promoveert ze aan de Rijksuniversiteit Groningen.

Zijn er veel ouders met reserves?

"Ouders vinden het meestal niet erg dat hun kind in de klas zit met kinderen van een andere etniciteit. Over vriendschappen met zulke kinderen zijn ouders minder positief. En de weerstand groeit als het om verliefdheid of trouwen gaat, vooral onder Turks-Nederlandse ouders."

Hoe komt dat?

"Hoe ouders denken over de vrienden van hun kinderen, wordt vooral bepaald door culturele normen en waarden. Het geloof speelt een belangrijke rol. Streng gelovige ouders staan minder open voor contacten van hun kinderen met andere etniciteiten. Dat geldt ook voor Nederlandse ouders die gelovig zijn. Alleen zijn Turks-Nederlandse ouders vaker en meer religieus dan autochtone ouders. Bovendien speelt gezinsreputatie een rol. Naarmate ouders denken dat het gedrag van het kind de gezinsreputatie aantast, staan ze minder open voor interetnische contacten van hun kinderen. Turkse ouders hebben dat sterk: het idee dat gedrag van hun kinderen invloed heeft op het aanzien dat zij zelf genieten."

Maar wat is dan het probleem als het om voorbeeldige jongeren gaat?

"Deze ouders blijken bang dat hun kinderen door de contacten met

autochtone klasgenoten vernederlandsen. Dat ze de regels van hun religie minder goed gaan volgen en andere culturele gewoonten verwerven."

Zijn hun bezwaren tegen die relaties terecht?

"Uit mijn onderzoek blijkt dat kinderen van minderheidsgroepen in multiculturele klassen zich minder eenzaam voelen en minder gepest worden als ze vrienden met een andere etnische afkomst hebben. Leerlingen met alleen vrienden uit eigen kring voelden zich alleen minder eenzaam. Vriendschappen met kinderen van een andere afkomst zorgen ervoor dat je je weerbaarder voelt. Als ouders willen dat hun kind zich goed voelt op school, moeten ze zulke banden dus niet ontmoedigen."

En hoe zit het met de kinderen van autochtone ouders?

"Kinderen uit minderheidsgroepen met autochtone vrienden blijken een positiever beeld van Nederland in het algemeen te hebben. Andersom geldt dat Nederlandse kinderen een positiever beeld krijgen van Turkse Nederlanders in het algemeen. Bekend maakt bemind. Al moet vriendschap natuurlijk van twee kanten komen. Het is lastig als ouder om een vriendschap te stimuleren, maar je moet het niet willen tegenhouden."

Wat kunnen we verder van dit onderzoek leren?

"De uitkomsten laten zien dat politici het welzijn en de beeldvorming van leerlingen niet moeten vergeten in hun ideeën over goed onderwijs. De politiek houdt zich voornamelijk bezig met onderwijsprestaties. Ons

onderzoek laat zien dat het goed is voor de ontwikkeling om op een gemengde school te zitten. Kinderen zijn geneigd vrienden te maken in hun eigen groep, maar in klassen met een gelijke verdeling van achtergronden zijn er meer onderlinge vriendschappen. En die zorgen op hun beurt weer voor een positiever beeld van andere etniciteiten."

"De weerstand bij ouders groeit als het gaat om verliefdheid en trouwen,,